

Dank u wel

Zondag 3 mei j.l. ben ik met pensioen gegaan. In een mooie viering vanuit de Marcellinuskerk in Broekland – velen van u waren “online” verbonden – hebben we daarbij stilgestaan. Het was natuurlijk best vreemd om in een vrijwel lege kerk afscheid te nemen, maar ik was blij verrast dat mijn vrouw, Wilma, mijn 97 jarige vader en mijn 2 zussen, 2 zwagers en broer en schoonzus en mijn directe collega’s wel aanwezig waren (weliswaar op gepaste afstand). Het werd mede daardoor een hele indrukwekkende en memorabele viering. Ik dank de mensen van Broekland en mijn collega’s die dat mogelijk hebben gemaakt, daar heel hartelijk voor.

Voor en na die zondag heb ik van velen van u kaarten en e-mails gekregen met hele lieve en hartelijke woorden. Ik vind het echt ontroerend dat velen van u de moeite hebben genomen om op die manier afscheid van mij te nemen. Ik hoop natuurlijk dat we dat op enig moment op een persoonlijker manier nog eens dunnetjes over kunnen doen. Maar voor nu ben ik heel dankbaar voor uw reacties. Ik ben bovenal dankbaar dat ik de afgelopen 11 jaar, waarvan 3 jaar in de H. Lebuinus, als pastoraal werker samen met mijn collega’s in uw midden mocht werken.

Bij allerlei gelegenheden, bij vreugde en verdriet, mocht ik u ontmoeten. En zoals ik in mijn overweging op zondag 3 mei ook gezegd heb.... “ik heb het altijd een voorrecht gevonden om met mensen “in Jezus Naam” op te mogen trekken op hun levensweg. Het vertrouwen dat je geschonken wordt, dat je zomaar mag delen in de intimiteit van iemands levensverhaal, dat alles heb ik tot op vandaag als een zegen

ervaren. Meer dan eens heb ik met verwondering en bewondering gezien hoe mensen, gesterkt door hun geloof, grote tegenslagen wisten te overwinnen. Meer dan eens kon ik nauwelijks iets anders doen dan een hand vasthouden, een gebedje prevelen of stond ook ik mijn tranen te verbijten...maar meer dan eens bleek dat voldoende voor wat steun en troost. Dat blijf ik wonderlijk vinden.... door God geschonken genade.” Ik dank u allen heel hartelijk voor het vertrouwen dat u mij geschonken hebt.

Wat ik ook mooi vond aan de contacten die ik met u mocht hebben is de nuchtere maar wel optimistische Sallands grondhouding die ik bij de meesten van u mocht ervaren. De meesten van u zinken niet gauw weg in louter chagrijn en pessimisme maar proberen er – zo goed en kwaad als dat soms gaat – altijd wat van te maken...met de nodige humor ook. Dat heeft mij altijd goed gedaan. Dank voor uw blijmoedigheid.

Ik heb bij u ook veel geloof mogen ervaren. De boodschap van Gods liefde kreeg voor mij heel zichtbaar gestalte in uw “omkijken naar elkaar en de parochie” en uw bezigzijn met het geloof in Vader, Zoon en H. Geest. Het heeft mij meer dan eens geroerd dat ik écht geloof mocht zien en ervaren in bijvoorbeeld een kaarsje dat tijdens een ontmoetingsdag werd opgestoken bij Maria, of een prachtig gezongen lied in een viering, of een mooi (geloofs)gesprek bij een vergadering of bij iemand thuis. Op mijn beurt heb ik ook geprobeerd juist dat geloof uit te dragen en te

bevestigen. Ik ben me er van bewust dat ik daar ook in tekort geschoten kan zijn.

Sorry, als ik u op enige manier teleur heb gesteld.

Ik hoop dat u elkaar over de grenzen van de afzonderlijke geloofsgemeenschappen heen, als parochianen en medegelovigen vast blijft houden. Als u vanuit een positieve "Sallandse" grondhouding blijft werken, spreken en denken, als u kracht en inspiratie blijft putten uit uw geloof, blijven de parochies H. Kruis en H. Lebuinus bronnen van troost, inspiratie en vreugde waar menigeeen zich aan kan laven.

Ik wens u en de uwen alle goeds en Gods zegen toe. Blijf vooral gezond en op elkaar betrokken. En wie weet...tot ziens!

Pastoraal werker Harry Bloo